

Mines de la Timba

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Parc de la Timba
Emplaçament 200 m remuntant la riera des de la Mina de la Font de la Flàvia
Alçada: 85 m

Coordenades:

Latitud: 41.39368
Longitud: 1.95971
UTM Est (X): 413032
UTM Nord (Y): 4582983

Classificació

Número de fitxa 08068 - 200
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle Inicis del segle XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La mina no és accessible pel perill d'esfondrament a causa de la runa que es llençava a la timba que hi havia en aquest lloc. El parc que es troba sobre la mina conserva el nom popular de "la Timba", que es va originar després de la Guerra Civil.

Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 3532804DF1833S0000ZM
Autoria de la fitxa Nadia Darnoun Torres - Kuanum
Data de registre de la fitxa: dc., 13/03/2024 - 13:26

Descripció

Conjunt de dues mines d'extracció de minerals que estan formades per pissarres negres del Silúric superior i fàcies Buntsandstein del triàsic inferior.

La mina 1 és més gran, presenta un desnivell de -4 m i un recorregut total de 70 m. La segona el desnivell és de -2 m i el seu recorregut de 14,2 m.

Les boques d'accés es troben tapades, però s'hi pot accedir per unes escletxes al marge de la riera. La primera de les mines es conforma per un conjunt de tres grans sales que es comuniquen per mitjà de dues galeries, mentre que la segona únicament consta d'una galeria de forma tubular.

Observacions:

Tenen característiques força similars a les Mines de Terra Negra, probablement formaven part de la mateixa explotació i és per això que se les coneix també com a Mines de Terra Negra del marge esquerre.

Serveix d'hàbitat per als ratpenats.

Història

Durant el segle XIX i inicis del XX, a Catalunya, es va dur a terme l'explotació de pissarres del Silúric amb l'objectiu de fer-les servir com a adob pels camps. Aquesta pràctica s'emmarca dins un context més ampli d'ús de materials naturals per a millorar la fertilitat dels sòls agrícoles, en una època en què els fertilitzants químics moderns encara no estaven disponibles.

Les pissarres del Silúric són roques sedimentàries que es van formar fa aproximadament entre 443 i 419 milions d'anys, durant el període Silúric de l'era Paleozoica. Aquestes pissarres són riques en minerals que poden aportar nutrients al sòl, cosa que explica el seu ús com a adob.

Durant el segle XIX, a Catalunya, les pissarres del Silúric es van utilitzar especialment per adobar les nombroses explotacions de vinya. Aquest ús responia a la necessitat d'augmentar la productivitat i la qualitat de les vinyes, que eren una part fonamental de l'economia agrícola catalana.

Les vinyes són plantes exigents en termes de nutrients del sòl, i les pissarres del Silúric, riques en minerals, podien aportar aquests nutrients necessaris. L'aplicació d'aquesta roca triturada al sòl vinícola ajudava a millorar la seva estructura, afavorint la retenció d'humitat i proporcionant oligoelements essencials per al creixement de la vinya.

L'ús de pissarres com a adob també tenia altres avantatges:

1. **Millora de la textura del sòl:** Les partícules fines de pissarra ajudaven a millorar la textura del sòl, fent-lo més permeable i airejat, cosa que afavoria el desenvolupament radicular de les vinyes.
2. **Aportació de minerals:** Les pissarres podien contenir minerals com el ferro, el potassi, el fòsfor i el calci, elements clau per al creixement de les plantes i la producció de raïm de qualitat.

3. **Neutralització de l'acidesa del sòl:** En alguns casos, les pissarres també podien ajudar a neutralitzar l'acidesa del sòl, creant un entorn més favorable per a la vinya.
4. **Sostenibilitat:** L'ús de materials locals per a adobar els camps era una pràctica sostenible, que reduïa la dependència d'adobs externs i químics, promovent una agricultura més respectuosa amb el medi ambient.

Aquesta pràctica també il·lustra la importància de la geologia local en l'agricultura històrica de Catalunya, on els recursos disponibles eren utilitzats de manera innovadora per a maximitzar la productivitat agrícola.

A final del XIX i principis del XX, la informació oral, diu que aquelles mines s'explotaven per treure'n colorants. A Cervelló hi havia una família (Olivella) que se'ls coneixia com "*els de cal Terra Negra*" perquè un avi s'havia dedicat durant algun temps a explotar-les. (Informació de Josep Llurba).

Bibliografia

CAMPOS MASIP, Jaume; FOLCH MOLDES, Raimon; MONTSERRAT MAJÓ, Ignasi (2019). Cervelló Subterrani. Coves, avencs i mines de Cervelló. Ajuntament de Cervelló.

MARGALL, Meritxell; MIRALLES, Jordi. (2018) Diagnosi dels espais lliures - municipi de Cervelló. Informe tècnic. Barcelona: Oficina Tècnica de Planificació i Anàlisi Territorial SITXELL, Diputació de Barcelona.

